

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Dimitrov Oleg împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 06 august 2015 - până la 23 octombrie 2015 (instanța de fond);

2. de la 28 ianuarie 2016 - până la 22 martie 2016 (instanța de recurs);

3. de la 31 octombrie 2016 - până la 08 februarie 2017 (instanța de recurs în anulare)

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iulie 2003, Dimitrov Oleg a fost condamnat în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (red.1961) la 6 ani închisoare, în baza art. 15, 119 alin.(2) Cod penal (red.1961) la 2 ani închisoare, fără confiscare.

Conform art. 39 alin. (1) Cod penal (red.1961), prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără confiscare.

În temeiul art. 43 Cod penal (red.1961), executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Ulterior, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iunie 2007, Dimitrov Oleg a fost condamnat în baza art. 145 alin.(2) lit.c) Cod penal la 16 ani închisoare și în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iulie 2003, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 21 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

3. Sentința în cauză a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2007.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2008, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Razdorojnaia T. în numele lui Dimitrov O., împotriva sentinței Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 14.06.2007 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22.10.2007, ca fiind vădit neîntemeiat.

5. Prin încheierea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 29.04.2014, a fost admisă cererea condamnatului Dimitrov O. cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, prin care acțiunile lui Dimitrov O. au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin.(2) lit.c) Cod penal în cele ale art. 145 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare. A fost menținută condamnarea în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 19 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iulie 2003, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

6. La 06.08.2015, condamnatul Dimitrov Oleg a depus cerere cu privire la aplicarea retroactivității legii penale la pedeapsa care i-a fost stabilită prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 10.07.2013.

7. Prin încheierea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, a fost admisă cererea condamnatului, prin care acțiunile lui Dimitrov O. au fost reîncadrate din prevederile art. 119 alin.(3) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, din prevederile art. 15, 119 alin.(2) Cod penal în cele ale art. 27, 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial

partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iunie 2007, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis. În rest, s-a menținut încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29.04.2014. Totodată, în rest, cererea condamnatului privind aplicarea retroactivității legii penale, au fost respinse, ca neîntemeiate.

8. Încheierea nominalizată a fost contestată cu recurs de către condamnat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea sa în totalitate.

A indicat că instanța de fond nemotivat nu a aplicat prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, deoarece el este născut la 13.09.1984, iar pentru ultima infracțiune comisă a fost reținut la 07.09.2002, respectiv infracțiunile comise se consideră continuă din toamna an. 2001 până la 07.09.2002, care au încetat cu reținerea sa, prin urmare fiindu-i aplicată pedeapsa prin cumul, astfel lui i-a fost stabilită o pedeapsă mai aspră în baza art. 84 Cod penal, decât în temeiul art. 39 Cod penal (red. 1961).

9. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 22 martie 2016, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de condamnat.

10. Colegiul penal a indicat că sentințele de condamnare pronunțate în privința lui Dimitrov I. au fost adoptate conform modificărilor de rigoare.

La pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 14.06.2007, s-a aplicat prevederile art. 84, 85 Cod penal, unde s-a cumulat și pedeapsa fixată prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.07.2003, din considerentul că la momentul cumulării ultimei sentințe, deși era în vigoare legea penală din anul 2002, instanța de judecată nu era în drept să reîncadreze acțiunile inculpatului, având în vedere că competența de reîncadrare a acțiunilor la etapa executării pedepsei, potrivit art. 469 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, aparține strict etapei premergătoare executării pedepsei penale.

Prin urmare, soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor lui Dimitrov O. din prevederile art. 119 alin.(3) CP (red.1961) în cele ale art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și din prevederile art. 15, 119 alin.(2) Cod penal în cele ale art. 27, 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, este una corectă, legală și corespunzătoare modificărilor operate în legea penală nr. 277-XVI din 18.12.2008. Astfel, acțiunile condamnatului corespund atât stării de fapt

stabilite prin sentința de condamnare, cât și stării de drept constatată la etapa aplicării retroactivității legii penale.

Totodată, instanța a respins ca nefondat argumentul condamnatului precum că instanța de fond nemotivat nu a aplicat prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, deoarece dânsul este născut la 13.09.1984, iar pentru ultima infracțiune a fost reținut la 07.09.2002, respectiv infracțiunile comise ulterior erau continue din anul 2001 și au încetat doar cu reținerea sa, prin urmare fiindu-i aplicată pedeapsa prin cumul, acestuia i s-a stabilit o pedeapsă mai aspră decât cu aplicarea art. 39 Cod penal (red.1961).

În acest context, s-a reținut faptul că caracterul continuu al infracțiunii se caracterizează prin aceea că se consideră infracțiune continuă fapta care se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale. În cazul infracțiunii continue nu există pluralitate de infracțiuni. Infracțiunea continuă se consumă din momentul încetării activității infracționale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

La fel, instanța a considerat neîntemeiată solicitarea condamnatului privind aplicarea art. 70 Cod penal, or, la momentul comiterii infracțiunilor constatate prin sentințele Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.07.2003 și respectiv din 14.06.2007, condamnatul avea vârsta majoratului. Mai mult, anterior Dimitrov O. a fost condamnat prin sentința judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.07.2003 și sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău.

11. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, a declarat recurs în anulare condamnatul, care, invocând prevederile art.452, 453, 455 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, cu repararea erorilor de drept comise la judecarea cauzei.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Colegiul penal menționează, că noțiunea de „hotărâri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac” nu cuprinde încheierile adoptate de către judecătorul de instrucție, dar se referă la sentințele adoptate de instanțele de judecată, care au parcurs căile ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea a II-a a Codului de procedură penală – *calea apelului și a recursului ordinar*.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta, deși a devenit irevocabilă, nu dispune de calea extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Astfel, în speță, încheierea contestată, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat.

13. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.1), 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Dimitrov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Dimitrov Oleg*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti